

मरकत न० मरकं मारिभयं तरल्यनेन दृ-ड । हरिद्वर्ण-
मणिभेदे (पाञ्च) खमरः । तल्लक्षणादि परिगिष्टे दृश्यम्
मरकतपञ्ची स्त्री मरकतमिव हरिद्वर्णं पञ्चमखाः ङीप् ।
पाच्याम् राजनि० ।

मरण न० म्रियतेऽनेन मृ-करणे ल्युट् । वत्सनाभाख्ये १ विषे
राजनि० । भावे ल्युट् । देहात्मनोर्विच्छेदरूपे, प्राणवायो-
रुत्क्रमणरूपे वा २ व्यापारभेदे ।

मरत पु० मृ-अतच् । मरणे उणा० ।

मरन्द पु० मरं मरणं द्यति भ्रमराणां जीवनहेतुत्वात् दो-
क एषो० सुम् । मकरन्दे शब्द० ।

मराकाली स्त्री मरो मरणकालिकं दुःखमिवाकति द्यात्य-
नेन मराको दृष्टिकः स इवाकति पर्याप्नोति दुःख-
दानाय अल-अच् गौरा० ङीप् । दृष्टिकाङ्क्षौ (विज्ञाति)
रत्नमाळा ।

मराल पु० मृ-आलच् । १ राजहंसे जटाः "तत्तममरालय-
मरालमरालीशो" नैषधम् । २ कच्छले १ कारण्डवे ४ अश्वे
५ मेघे ६ दाडिमीवने च बारह्मतः । ७ चिकणे त्रि०
त्रिका० ।

मरि(री)च पु० मृ-दच-ष्ट० वा दीर्घः । १ स्तनामस्थाने दृष्टे
खमरः । २ कक्षोष्ठके राजनि० । [राजनि०]

मरि(री)चपत्रक पु० मरिचखेव पत्रमस्य कप् । सरलदृष्टे
मरीचि पु० मृ दीर्घ । सप्तविंशत्ये त्रय्यणो मानसे ज्येष्ठे
एते १ सुनिभेदे २ कपथे च हेमच० । ३ किरण्ये पुंस्त्री
खमरः ।

मरीचिका स्त्री मरीचौ सूर्यकिरणयोः कर्मिण यत्न भ्रान्तौ ।
सूर्यकिरण्ये जलभ्रान्तौ, मृगतृष्णायाम् खमरः ।

मरु पु० मृ ङ । १ पर्वते २ निर्जलदेशे च खमरः ३ गुह्यकदृष्टे
भावप्र० ४ देशभेदे च (माङ्ग्यार) हेमच० ।

मरुज पु० मरुदेशे जायते जन ङ । १ मखीनामगन्धद्रव्ये
शब्दच० । २ निर्जलदेशजाते त्रि० । ३ मृगं कौश्याम् स्त्री
राजनि० ।

मरुत् पु० मृ ङति । १ वायौ खमरः २ मरुवके भावप्र० ३ देशे
४ पत्न्यपथे न० मेदि० । ५ पुष्पायां स्त्री शब्द० ।
स्वाधे प्रज्ञाद्यच् । मरुतोऽप्यत्र । पुषो० सुष्ठः ।
मरुतोऽपि देवे च वाजो च व्याडि । [शब्दच०]

मरुत्कर पु० मरुतमपानवायुं करोति क-अच् । राजभाषे
मरुत्त पु० चन्द्रार्धे १ मृगभेदे ।

मरुत्तक पु० मरुदिनं तदति तत्त-हासे अच् । मरुवके भावप्र० ।

मरुत्पथ पु० इत० । आकाशे । मरुदत्तादयोऽप्यत्र ।

मरुत्पाल पु० । मरुतो देवान् पालयति पाल-अच् । इन्द्रे
मरुत्वत् पु० मरुत् पाल्यत्वेन हेतुत्वेन वाऽप्यस्य न पदत्वम्

मस्य वः । १ इन्द्रे खमरः । २ हनूमति शब्द० ।

मरुत्सख पु० मरुतो वायोः सखा-टच् समा० । १ इन्द्रे
धरणिः । २ ऋद्धौ शक्तिरुदृष्टे च । [शब्दमाळा ।

मरुदान्दोल न० मरुतमान्दोलयत्यनेन करणे घञ् । व्यजने
मरुदिष्ट पु० मरुतां देवानामिष्टः । गुग्गुलौ राजनि० ।

मरुद्गवा स्त्री मरुतो वायोर्भवति वर्द्धते मू-अच् एत० । ताक्ष-
मूलोक्त्युपे (छिराट) रत्नमा० । [खदिरे रत्नमा०

मरुद्रुम पु० मरोर्निजलदेशस्य द्रुमस्तत्तत्तत्त्वात् । विट्-
मरुद्वाह पु० मरुत् वाह इव यस्य । १ धूमने त्रिका० २ ऋद्धौ
शब्दमा० शक्तिरुदृष्टे च । [खमरः ।

मरुन्माला स्त्री मरुतो भावेव । (पिङ्गुश्याक) पुष्पायाम्
मरुभू पु० मरुभूमिर्यत्र (माङ्ग्यार) १ देशभेदे त्रिका० कर्म० ।
२ निर्जलभूमि स्त्री । [भावप्र०]

मरुभूत पु० मरुभूमि निर्जलभूमौ रोहति रुह-क । करवीदे
मरुव पु० मरुं निर्जलदेशं वाति कारयत्यनेन वा क । (नाग-
दाना) (मरुया) दृष्टभेदे । स्त्राधे क । तत्र दृष्टभेदे
(मयना) खलपतलनस्याम् खमरः । जम्बीरभेदे भरतः
पुष्पप्रधाने (मरुयाफुल) दृष्टभेदे रत्नमा० व्याघ्रे, राक्षो
भयानके च जटा० ।

मरुसम्भवा स्त्री मरो सम्भवति समु+भू-अच् ७त० । जुह-
दुरात्मयाम् राजनि० मरुत्तादयोऽप्यत्र ।

मरुद्गवा स्त्री मरो वृज्जति वदु+भू-अच् ७त० । १ कापीक्षां
२ खुद्गद्विरे श्ववासे च राजनि० ।

मर्क गतो खो० पर० सक्त० सेट् । मर्कति खमर्की१ ममर्क ।

मर्कट पुंस्त्री० मर्क-अटन् । १ वानरे खमरः । स्त्रियां ङीप्
२ अर्थनाभे (माकड्गवा) ३ श्वावरविषभेदे हेमच० (हाड-
गिष्ठा) ४ पश्चिमेदे च पुंस्त्री० त्रिका० स्त्रियां ङीप् ।
स्त्राधे क । मर्कटक तत्रैव संज्ञायां कन् । मरुत्तभेदे
देवभेदे च शब्द० । [भावप्र०]

मर्कटप्रिय पु० मर्कटप्रियस्तिन्दुकः शाक०त० । कुपीलौ
मर्कटपिप्पली स्त्री० मर्कटप्रिया पिप्पली शाक०त० । कपा-
मार्गे राजनि० ।

मर्कटप्रिय पु० इत० । खीरदृष्टे (खिरद) शब्दमा० ।

मर्कटवासस् पु० इत० । (माकड्गवाजाल) लूतास्तत्र शब्द०
मर्कटशीर्षं न० मर्कटस्य वानरस्य शीर्षमिव । हिक्कुले रत्नमा०